

Arrest

nr. 142 144 van 27 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 16 september 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 15 maart 2012 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.09.2011 werd ingediend door:

(..)

In toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheden waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene verklaart dat zij een procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft lopen en dat zij onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren om daar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen, omdat zij bij afwezigheid haar belang bij deze procedure zou verliezen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep zou afwijzen wegens gebrek aan belang. Dit argument kan echter niet weerhouden worden, aangezien betrokkene zich door haar raadsman kan laten vertegenwoordigen.

Betrokkene verklaart eveneens dat zij door haar lang verblijf in België geen banden meer zou hebben met haar land van herkomst en zij er geen middelen meer heeft om in haar levensonderhoud te voorzien. Betrokkene legt hiervan echter geen bewijzen voor en bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat zij geen familie of vrienden meer zou hebben in haar land van herkomst, waar zij tijdelijk zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag tot regularisatie. Zij verbleef er immers 29 jaar en haar verblijf in België, integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst. Het staat betrokkene eveneens vrij een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis.

Betrokkene verklaart sedert 2001 in België te zijn, zonder dat ze geprobeerd heeft om een machtiging tot een verblijf van lange duur te bekomen voor de aanvraag die werd ingediend op basis van artikel 9bis van 23.09.2009 en dit 8 jaar na haar binnenkomst. Aldus heeft verzoekster in deze periode illegaal in België verbleven en heeft zij zichzelf doelbewust in een illegale en precaire situatie heeft gebracht en gedurende verschillende jaren opzettelijk in die situatie is gebleven, zodat ze zelf aan de oorsprong ligt van de schade waarop ze zich beroept.

Verder beweert betrokkene dat een terugkeer naar haar land van herkomst een onoverkomelijk nadeel voor haar zou opleveren en eveneens een onevenredigheid zou betekenen tussen haar belangen en het door haar geleden nadeel en de belangen van de Belgische staat. Echter verzuimt ze het om bewijzen voor te leggen die deze loutere bewering kunnen staven en toont ze niet aan waarom dit een buitengewone omstandigheid zou zijn waardoor zij de gewone procedure voor het indienen van de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan volgen. Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat de verplichting om terug te keren naar het land van herkomst geen breuk hoeft te betekenen maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijn de wetgeving.

De overige elementen, namelijk de verklaring dat zij haar land door de slechte leefomstandigheden diende te ontvluchten, de verklaring dat zij er geen toekomstperspectieven zou kennen, alsook de elementen van integratie, namelijk haar kennis van het Nederlands en haar werkbereidheid, behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. (..)“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

“Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dd. 15 december 1980 bepaalt:

(..)

Uit de inzake de formele motiveringsplicht aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn.

De in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden. (RvSt. 22 mei 1991, nr. 37043)

Het is derhalve een vaststaand beginsel dat administratieve beslissingen niet enkel formeel gemotiveerd dienen te worden, doch ook dat deze motivering afdoende, duidelijk en zorgvuldig moet zijn.

Inzake de materiële motiveringplicht dient te worden gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht echter wel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (cf. RvSt., 7 december 2001, nr. 101.624)

Inzake het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden opgemerkt:

"Bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht." (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht

Volgens vaststaande rechtspraak legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding, hetgeen inhoudt dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (cf RvSt. 2 februari 2007, nr. 167.411, RvSt. 14 februari 2006, nr. 154.954)

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen.

Eerste onderdeel van het middel:

Bij haar aanvraag haalde verzoekster als buitengewone omstandigheid aan dat zij nog een procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had (en heeft) lopen waardoor zij onmogelijk naar haar land van herkomst kan terugkeren om daar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen, aangezien zij bij afwezigheid haar belang bij deze procedure zou verliezen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep zou afwijzen wegens gebrek aan belang.

Ter motivering van de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris dat dit element niet als buitengewone omstandigheid kan worden aanvaard, aangezien verzoekster zich door haar raadsman kan laten vertegenwoordigen.

Hierbij wordt echter uit het oog verloren dat verzoekster bij een terugkeer naar Marokko, al was het maar voor een beperkte periode om aldaar een machtiging tot verblijf aan te vragen wel degelijk het vereiste belang bij de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou verliezen.

Het vereiste actueel karakter van het belang brengt immers met zich dat het belang voorhanden moet zijn, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift bij de Raad maar ook op het ogenblik waarop deze uitspraak zal doen over het beroep.

Een belang kan immers in de loop van de procedure teloor gaan, waardoor het beroep onontvankelijk wordt.

Dit is ondermeer het geval wanneer de bestreden beslissing haar voile uitwerking heeft gehad en waardoor het beroep doelloos wordt.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat de procedure waarnaar verzoekster verwees als voorwerp heeft de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van zowel de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 30 juli 2010 inzake de aanvraag op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet dd. 28 september 2009, als van het bevel om het grondgebied te verlaten ingevolge deze beslissing aan verzoekster betekend op 29 oktober

Indien verzoekster derhalve naar Marokko zou terugkeren hangende deze procedure, zou minstens het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten dd. 29 oktober 2010 volledige uitwerking krijgen en waardoor verzoekster haar belang zou verliezen en het beroep doelloos zou worden.

De gemachtigde van de Staatssecretaris gaat hieraan ten onrechte volledig voorbij.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat het vereiste dat het belang dient te blijven bestaan gedurende de loop van het geding met zich brengt dat verzoekster, ook na het indienen van het verzoekschrift, blijf moet geven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling in de procesgang.

Aangezien ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen rechtstreeks briefwisseling kan voeren met de partijen teneinde alle inlichtingen omtrent het geschil te bekomen, kan op zinvolle wijze worden gesteld dat indien een partij niet op zulk een verzoek reageert, deze zijn belang teloor zal zien gaan.

Nogal gemakkelijk wordt in de bestreden beslissing geopperd dat verzoekster de procedure via haar raadsman verder kan opvolgen, doch daarbij wordt eraan voorbij gegaan dat een terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst de communicatie met deze raadsman op ernstige wijze zal hypothekeren, zoniet de facto onmogelijk maken, en een advocaat uiteraard steeds moet kunnen terugvallen op duidelijke en concrete instructies van zijn cliënt.

Het bestaan van zogenaamde moderne communicatiemiddelen doet hieraan geen afbreuk, nu verzoekster zo goed als ongeletterd is en zij ingevolge de concrete omstandigheden waarin zij in Marokko zal terechtkomen geen, minstens onvoldoende, toegang tot dergelijke communicatiemiddelen zal hebben.

Het bestaan van een hangende procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en het ernstig risico op het verlies van belang bij terugkeer naar Marokko, dient aldus wel degelijk te worden aanvaard als buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Door dit niet te doen miskent de gemachtigde van de Staatssecretaris artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en door zelfs niet te antwoorden op de door verzoekster ingeroepen problematiek van het verlies van belang wordt de bestreden beslissing niet op afdoende en behoorlijke wijze gemotiveerd.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Tweede onderdeel van het middel:

Ter afwijzing van de door verzoekster ingeroepen buitengewone omstandigheden verwijst de gemachtigde van de Staatssecretaris naar het feit dat verzoekster sedert 2001 in België is doch dat zij voor 23 september 2009 geen aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot een verblijf van lange duur indiende

Hierdoor zou verzoekster zichzelf doelbewust in een illegale en precaire situatie hebben gebracht, zodat ze zelf aan de oorsprong zou liggen van de schade waarop ze zich beroept.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat er op 23 september 2009 nooit een aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging door verzoekster werd ingediend.

Verzoekster diende een aanvraag in op 23 april 2009, doch hiervan maakt de gemachtigde van de Staatssecretaris hoegenaamd geen melding.

Nochtans werd inzake deze aanvraag een beslissing genomen op 7 juli 2011, zodat het bestaan ervan vaststaat. (stuk 3)

Op 28 september 2009 diende verzoekster een tweede aanvraag in onder verwijzing naar de instructies dd. 19 juli 2009, doch naar deze aanvraag verwijst de Dienst Vreemdelingenzaken steeds als deze ingediend op 1 oktober 2009.

Er dient aldus te worden vastgesteld dat de gemachtigde van de Staatssecretaris zich op verkeerde gegevens baseert, nu enerzijds er geen aanvraag van verzoekster bestaat met datum 23 september 2009 en anderzijds zij reeds een aanvraag indiende in april 2009 en niet pas in september 2009, zoals ten onrechte in de motivering van de bestreden beslissing wordt voorgehouden.

Deze vaststelling is op zich reeds voldoende om tot een schending van de zorgvuldigheidsplicht te besluiten en de bestreden beslissing te vernietigen.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bevat bovendien geen definitie van het begrip "buitengewone omstandigheden".

Derhalve bepaalt de wet nergens dat een aanvraag tot verblijfsmachtiging binnen een bepaalde termijn na aankomst in België vereist is om op nuttige wijze bepaalde elementen van bijvoorbeeld verblijfsduur en integratie of schade bij een gedwongen terugkeer naar het herkomstland teneinde aldaar de aanvraag in te dienen als buitengewone omstandigheden in te roepen.

Door de voorwaarde te hanteren van een eerdere aanvraag tot verblijfsmachtiging om de bij de aanvraag uit 2011 aangevoerde buitengewone omstandigheden te beoordelen, voegt de gemachtigde van de Staatssecretaris zelf voorwaarden toe aan de wet en miskent daardoor artikel 9bis Vreemdelingenwet.

Verzoekster merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris, door aldus te beslissen, in feite verder toepassing blijft maken van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 en meerbepaald criterium 2.8A welk de voorwaarde van een eerder legaal verblijf of een geloofwaardige poging daartoe (lees: een eerdere aanvraag van een verblijfsmachtiging) stelde.

Hierdoor wordt artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet miskend, zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Derde onderdeel van het middel:

In de 5de alinea van de motivering van de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris het begrip "buitengewone omstandigheden" gelijk met "een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel".

Op deze wijze wordt het begrip "buitengewone omstandigheden" in de zin van artikel 9bis Vreemdelingenwet miskend, nu dit niet vereist dat de in België verblijvende aanvrager van een verblijfsmachtiging een "ernstig en moeilijk te herstellen nadeel" zou aantonen, doch wel "buitengewone omstandigheden".

Verzoekster verwijst naar vaststaande rechtspraak welke aanvaardt dat het voldoende is om aan te tonen dat, met inachtnaam van alle omstandigheden, een aanvraag in het buitenland een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St. nr. 60.962, 11 juli 1996, TVR, 1997, 385).

Door de door verzoekster aangehaalde elementen te toetsen aan het veel enger criterium van het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel, miskent de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en in het bijzonder het aldaar gehanteerde criterium van de buitengewone omstandigheden.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Vierde onderdeel van het middel:

In de bestreden beslissing wordt geponereerd dat aangehaalde elementen van integratie "behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld."

Verzoekster verwijst naar vaststaande rechtspraak waaruit blijkt dat het niet uitgesloten is dat een zelfde feit of omstandigheid zowel een buitengewone omstandigheid waarom de aanvraag in België wordt ingediend kan uitmaken, als een argument om de machtiging tot verblijf te bekomen (R.v.St. nr. 73.025, 9 april 1998).

Zo kan een lang verblijf in België, wegens de gedurende die periode opgebouwde banden, onderzocht moeten worden, zowel vanuit oogpunt van de "buitengewone omstandigheden" als vanuit de vraag tot machtiging ten gronde (R.v.St. nr. 84.658, 13 januari 2000).

Door de door verzoekster aangehaalde elementen van verblijf en integratie zondermeer af te wijzen als irrelevant ter beoordeling van het bestaan van buitengewone omstandigheden, wordt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

Verzoekster meent te mogen verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van State betreffende het begrip 'buitengewone omstandigheden' zoals bedoeld in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet:

Niet het onvoorziene of zeldzaam karakter van de feiten dient aangetoond te worden, maar veeleer dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St. nr. 60 962 11 juli 1996 TVR, 1997, 385)

Door de Dienst Vreemdelingenzaken dient een afweging gemaakt te worden van de belangen van enerzijds de betrokken aanvrager en anderzijds de Belgische Staat, teneinde het evenredigheidsbeginsel te respecteren (R.v.St. nr. 58.969, 1 april 1996, TVR. 1997, 29).

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de elementen van verblijf en integratie effectief werden onderzocht in het kader van de beoordeling van de "buitengewone omstandigheden" en de ontvankelijkheid van het verzoek.

Terzake dient een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds het onvoldoende of "te licht" bevinden van de elementen van integratie om deze te aanvaarden als buitengewone omstandigheden, en hetgeen een effectief onderzoek van deze elementen impliceert, en anderzijds het niet onderzoeken van dergelijke elementen vanuit de motivering dat zij enkel relevant zijn voor een onderzoek ten gronde van de regularisatieaanvraag.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris zich tot het laatste heeft beperkt, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 9bis Vreemdelingenwet en het daarin vervatte begrip van de buitengewone omstandigheden.

Minstens wordt de bestreden beslissing op deze wijze niet afdoende gemotiveerd.

Bovendien heeft verzoekster zich intussen in België gevestigd en is zij reeds goed geïntegreerd zodat er sprake is van een duurzame lokale verankering en tal van sociale bindingen.

Verzoekster heeft al haar belangen in België en heeft amper nog enig contact met haar land van herkomst, zodat zij inmiddels België als haar thuisland is gaan beschouwen.

Redelijkerwijze kan van verzoekster niet verwacht worden dat zij zich opnieuw elders gaan vestigen, precies omdat zij hetzij op een (tijdelijk) officiële manier, hetzij op een officieuze maar in de praktijk gedoogde manier in België heeft verbleven gedurende een ruime periode, dit overigens zonder ooit in aanraking te zijn geweest met de politionele of gerechtelijke overheden of zonder iemand op enigerlei wijze last te bezorgen.

Waar verzoekster haar hebben en houden zou dienen achter te laten, haar bindingen met België zou moeten doorknippen en de hoger vermelde elementen van moeizaam opgebouwde ' integratie zou verliezen, zou dit een onevenredigheid betekenen tussen de belangen van verzoekster en het door haar geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds.

In dezelfde zin en om dezelfde redenen kan men stellen dat een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een verblijfsmachtiging aan te vragen, van verzoekster een buitengewone inspanning zou vragen, zodat zij in de voorwaarden verkeert om de machtiging tot verblijf in België aan te vragen met toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet.

Uit de motivering van de bestreden beslissing kan evenmin worden afgeleid dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de door verzoekster aangehaalde buitengewone omstandigheden heeft onderzocht in het kader van de afweging van de belangen van de Belgische Staat enerzijds en verzoekster anderzijds. De wijze waarop de bestreden beslissing in concreto gemotiveerd is laat minstens aan de rechtsonderhorige niet toe te begrijpen waarom de beslissing werd genomen en in het bijzonder waarom de elementen van integratie niet in aanmerking kunnen worden genomen als grond voor regularisatie.

Minstens werd de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze genomen.

Het dient eveneens te worden opgemerkt dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen definitie bevat van het begrip "buitengewone omstandigheden" noch een omschrijving of opsomming geeft van de elementen die tot de "gegrondheid" zouden behoren.

Nergens wordt door artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gesteld dat aangevoerde elementen van integratie (uitsluitend) tot de gegrondheid van de aanvraag zouden behoren en derhalve niet dienen te worden onderzocht in het licht van de buitengewone omstandigheden.

Door aldus te oordelen voegt de gemachtigde van de Staatssecretaris zelf voorwaarden toe aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waardoor deze wetsbepaling wordt geschonden.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Vijfde onderdeel van het middel:

De houding van de gemachtigde van de Staatssecretaris is in het dossier van verzoekster alles behalve consistent en wordt gekenmerkt door tegenstrijdige beslissingen.

Zoals hoger uiteengezet (punt 2. retroakten en feitelijke gegevens) werd op 16 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen inzake de aanvraag van verzoekster dd. 28 september 2009 (volgens de DVZ 1 oktober 2009) en waarbij deze ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. (stuk 4) J

Verzoekster stelt evenwel vast dat alle elementen waarop de gemachtigde van de Staatssecretaris zich in de op heden bestreden beslissing dd. 15 maart 2012 beroept om haar aanvraag dd. 12 september 2011 (volgens de DVZ 16 september 2011) onontvankelijk te verklaren ook reeds bestonden op 16 januari 2012 en gekend waren in het dossier van de aanvraag uit september 2009.

Het valt derhalve niet in te zien, laat staan redelijk te verantwoorden, hoe het kan dat exact dezelfde gegevens enerzijds aanleiding geven tot een beslissing van ontvankelijkheid en anderzijds, slechts twee maanden later, leiden tot een beslissing van onontvankelijkheid.

Op basis van precies dezelfde gegevens komt de gemachtigde van de Staatssecretaris derhalve tot tegenstrijdige beslissingen.

De bestreden beslissing wordt derhalve niet naar recht verantwoord en is niet op behoorlijke en afdoende wijze gemotiveerd.

Minstens dient in het licht van voorgaande vaststelling te worden aangenomen dat deze beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. *In casu* geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet. Artikel 9*bis*, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9 van de Vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. Als typische buitengewone omstandigheden kunnen onder meer worden aangevoerd, weliswaar naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekomen, ernstige ziekte enz ... Omstandigheden echter die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielpcedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, betreffen de gegrondheid van de aanvraag en kunnen derhalve niet

verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

2.5. De aanvraag van verzoekende partij werd onontvankelijk verklaard wegens ontstentenis van buitengewone omstandigheden.

2.6. Verzoekende partij betoogt vooreerst dat zij had aangehaald dat zij nog een procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hangende had en dat zij haar belang zou verliezen indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst. Zij is het niet eens met het motief dat zij zich kan laten vertegenwoordigen door een advocaat. Immers verhindert dit volgens haar niet dat zij het belang zou verliezen, minstens wat betreft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten dat dan zou uitgevoerd zijn. Door een terugkeer zal ook de communicatie met haar advocaat op ernstige wijze gehypothekeerd worden, dit terwijl een advocaat moet kunnen terugvallen op de instructies van zijn cliënt. Verzoekende partij wijst erop dat zij zo goed als ongeletterd is en dat zij geen toegang zal hebben tot communicatiemiddelen.

2.7. De Raad stelt evenwel, samen met de verwerende partij, vast dat verzoekende partij belang ontbeert bij dit onderdeel van het middel. Immers blijkt dat bij arrest van 4 mei 2012 met nr. 80 678 het beroep bij de Raad werd behandeld. Ook het beroep gekend onder rolnummer 93275 werd met arrest nr. 142087 afgehandeld. Nu blijkt dat de procedures bij de Raad werden beëindigd, heeft verzoekende partij geen belang meer bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing op dit punt omdat de gemachtigde bij de beoordeling van de buitengewone omstandigheden niet anders kan dan vaststellen dat er geen beroep meer hangende is en het argument van verzoekende partij aldus grondslag mist.

2.8. Verzoekende partij betoogt voorts dat zij niet op 23 september 2009 maar wel reeds op 23 april 2009 een aanvraag tot regularisatie indiende, maar dat de gemachtigde hiervan geen gewag maakt. Op 28 september 2009 diende zij dan een tweede aanvraag in. Bijgevolg baseert de gemachtigde zich op verkeerde gegevens nu blijkt dat zij reeds in april 2009 een aanvraag indiende en niet pas in september 2009.

2.9. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd: *“Betrokkene verklaart sedert 2001 in België te zijn, zonder dat ze geprobeerd heeft om een machtiging tot een verblijf van lange duur te bekomen voor de aanvraag die werd ingediend op basis van artikel 9bis van 23.09.2009 en dit 8 jaar na haar binnenkomst. Aldus heeft verzoekster in deze periode illegaal in België verbleven en heeft zij zichzelf doelbewust in een illegale en precaire situatie heeft gebracht en gedurende verschillende jaren opzettelijk in die situatie is gebleven, zodat ze zelf aan de oorsprong ligt van de schade waarop ze zich beroept.”* Uit deze motivering blijkt dat de gemachtigde het langdurig verblijf van verzoekende partij niet aanvaardt als buitengewone omstandigheid die haar verhindert de aanvraag in het buitenland in te dienen omdat verzoekende partij eerst gedurende verschillende jaren illegaal heeft opgehouden op het Belgische grondgebied alvorens deze situatie trachten te regulariseren. De Raad ziet dan ook niet in hoe het argument dat zij niet in september 2009 maar reeds in april 2009 een regularisatieaanvraag heeft ingediend hieraan afbreuk kan doen, nu de vaststelling blijft, en verzoekende partij ontkent dit ook niet, dat zij zich jarenlang illegaal heeft opgehouden in België alvorens zich trachten in regel te stellen. De beschouwingen van verzoekende partij kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.10. De Raad benadrukt voorts nogmaals dat de gemachtigde een ruime discretionaire bevoegdheid heeft bij de beoordeling van de door de verzoekende partij aangevoerde buitengewone omstandigheden. Door te oordelen dat *“Betrokkene verklaart sedert 2001 in België te zijn, zonder dat ze geprobeerd heeft om een machtiging tot een verblijf van lange duur te bekomen voor de aanvraag die werd ingediend op basis van artikel 9bis van 23.09.2009 en dit 8 jaar na haar binnenkomst. Aldus heeft verzoekster in deze periode illegaal in België verbleven en heeft zij zichzelf doelbewust in een illegale en precaire situatie heeft gebracht en gedurende verschillende jaren opzettelijk in die situatie is gebleven, zodat ze zelf aan de oorsprong ligt van de schade waarop ze zich beroept.”* antwoordt het bestuur slechts op het door de verzoekende partij aangevoerde argument van lang verblijf waarom dit *in casu* niet kan aanvaard worden als buitengewone omstandigheid, meer bepaald omdat verzoekende partij zich jarenlang bewust genesteld heeft in illegaal verblijf en de schade die zij thans ondervindt aldus aan zichzelf te wijten heeft. Verzoekende partij betwist deze vaststelling ook geenszins op concrete wijze. Het is niet kennelijk onredelijk te stellen dat verzoekende partij zich niet kan beroepen op een bewust volgehouden jarenlang illegaal verblijf als argument waarom dit haar verhindert haar

aanvraag in het land van herkomst in te dienen. Uit dergelijke motivering kan niet afgeleid worden dat de verwerende partij voorwaarden zou toevoegen aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zoals de verzoekende partij tracht voor te houden. Evenmin blijkt dat door dergelijke motivering te hanteren, de gemachtigde verder toepassing blijft maken van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

2.11. De verzoekende partij betoogt nog dat in de vijfde alinea van de motivering van de bestreden beslissing de gemachtigde van de staatssecretaris het begrip "*buitengewone omstandigheden*" lijkt gelijk te stellen aan een "*een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel*". Wat de draagwijdte betreft die het bestuur aan het begrip "*buitengewone omstandigheden*" gegeven heeft in de bestreden beslissing, kan het betoog van de verzoekende partij evenwel niet gevolgd worden. Immers blijkt dat de gemachtigde slechts antwoordt op het door de verzoekende partij zelf aangevoerde element in de aanvraag dat een gedwongen terugkeer een onoverkomelijk nadeel zou teweegbrengen. Hieruit blijkt slechts dat het bestuur wel degelijk de belangen van de verzoekende partij heeft afgewogen tegen de gevolgen van de bestreden beslissing. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij het begrip "*buitengewone omstandigheden*" effectief ook gelijkstelt met een "*ernstig en moeilijk te herstellen nadeel*". Dit blijkt ook in het geheel niet uit de rest van de bestreden beslissing.

2.12. Verzoekende partij meent voorts dat de aangevoerde elementen van integratie wel degelijk een buitengewone omstandigheid kunnen vormen.

2.13. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd: "*De overige elementen, namelijk de verklaring dat zij haar land door de slechte leefomstandigheden diende te ontvluchten, de verklaring dat zij er geen toekomstperspectieven zou kennen, alsook de elementen van integratie, namelijk haar kennis van het Nederlands en haar werkbereidheid, behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld*"

2.14. In eerste instantie dient te worden verwezen naar hetgeen hiervoor, onder punt 2.4, reeds werd gesteld, met name dat omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielpcedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffend en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). In de bestreden beslissing werd ter zake overwogen dat de door verzoekende partij bijgebrachte elementen op zich niet uitzonderlijk zijn en niet verantwoorden dat de aanvraag in België wordt ingediend. Er wordt op gewezen dat de elementen van integratie behoren tot de gegrondheidsfase. Verzoekende partij stelt dan wel in het algemeen dat het niet uitgesloten is dat integratie een reden kan zijn om de aanvraag in België in te dienen, maar toont niet aan waarom dit *in casu*, en in weerwil van hetgeen hiervoor werd gesteld, dan wel het geval zou zijn.

Bijgevolg heeft de gemachtigde omtrent deze elementen niet kennelijk onredelijk gemotiveerd dat deze elementen geen buitengewone omstandigheden vormen en behoren tot de gegrondheidsfase.

Waar verzoekende partij aldus nogmaals wijst op haar langdurig verblijf in België en de daaruit voortvloeiende integratie en banden, slaagt zij er niet in aan te tonen dat verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag bepaalde elementen heeft veronachtzaamd noch dat het kennelijk onredelijk is te stellen dat deze elementen betrekking hebben op de gegrondheidsfase. De Raad ziet geenszins in waarom de door verzoekende partij aangehaalde elementen van integratie haar zouden verhinderen of het haar bijzonder moeilijk zouden maken tijdelijk terug te keren naar het land van herkomst om aldaar haar aanvraag te doen. De bestreden beslissing heeft evenmin tot gevolg dat verzoekende partij verplicht is haar bindingen met België door te knippen noch houdt de bestreden beslissing in dat zij omwille van een tijdelijke terugkeer haar opgebouwde integratie kwijt zou zijn.

2.15. Tenslotte betoogt verzoekende partij dat het bestuur inconsistent is door het nemen van tegenstrijdige beslissingen. Immers werd reeds een aanvraag van haar ongegrond verklaard op 16 januari 2012. Verzoekende partij heeft evenwel dezelfde ontvankelijkheidselementen aangevoerd zodat het niet kan ingezien worden hoe de ene beslissing een ongegrondheidsbeslissing is en de andere een onontvankelijkheidsbeslissing.

2.16. Het betoog van de verzoekende partij kan evenwel niet worden gevolgd. Immers, uit een vergelijking van beide aanvragen kan geenszins besloten worden dat verzoekende partij identieke buitengewone omstandigheden heeft aangevoerd in het kader van haar aanvraag van 28 september 2009 en ingediend op 1 oktober 2009. Zo blijkt ondermeer dat verzoekende partij in voormelde

aanvraag, waar geen onderscheid werd gemaakt tussen buitengewone omstandigheden en argumenten ten gronde, een arbeidsovereenkomst had overgelegd, terwijl zij dat argument in de aanvraag van 16 september 2011 enkel als een element ten gronde heeft aangevoerd. Er kan aldus geenszins geconcludeerd worden dat identieke buitengewone omstandigheden voorlagen die in de ene aanvraag geleid hebben tot een ontvankelijkheidsbeslissing en in de andere tot een onontvankelijkheidsbeslissing.

2.17. Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op de vaststelling dat niet alle motieven van de bestreden beslissing werden betwist, komt de Raad tot de vaststelling dat de verwerende partij niet op een kennelijk onredelijke wijze, met miskennis van de voorliggende gegevens of met schending van de toepasselijke bepalingen heeft beslist dat er geen buitengewone omstandigheden voorhanden zijn en de aanvraag derhalve onontvankelijk is. Het loutere gegeven dat verzoekende partij kennelijk niet akkoord is met de beoordeling die de gemachtigde heeft gemaakt, en de door haar aangevoerde elementen naar mening van verzoekende partij wél buitengewone omstandigheden uitmaken, volstaat niet om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te verantwoorden.

2.18. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER